

Eski Baskı

– zeynep-aytek · 13 Şubat 2010

Dün vardı o zaman.
Sakin sahil yeşilliğinde bulutların özgürlüğü kıskanılırdı.
İstanbul kanatlarımın altındaydı.
Her bir adım için yolları açık, her bir yüzü bana tanıdık
Eskiden gördüklerime dair şimdi imkansız dokunuşlar kaldı.
Durakladım bir süre caddelerinde
Dönüp sordum kendime, şehrim bu gürültü niye?
Bugünüm dünden ne kadar çalıntı geleceğime?
Bana sıcak bir aileyken en köhne sokakların bile
Şimdi her bir pencerede oluşan benzer yıkımlar
Onarılması çabasız aynı zoraki binalar
Hep başka bir yüksekliğe karşılık yapıldı.
Geçmişe özlem duyan kaç kişi kaldı?
Kulelerin koridorlarında minik gölgeler koştururken
Parklarda oynayan küçükleri kaç kişi hatırladı?
Duvarlar, evler mahalle kokusuna tezatken,
Gökyüzü gölgelerle aynı renge boyanıp
Temelimden yükseldiğim kadar güneş bana uzak kaldı.
Mevsimler sokaktan ayrı duvarlara kardeş yaşandı.
Bugün bana İstanbul kanatlarımın üstünde kalan bir yabancı
Gelecekse yüzlerimizi gülümsetebilecek
Bir hediye olarak kollarımıza aşılandı.

Zeynep A.

13.02.2010 02:30